

Szabadjón értesítenem i.t.barátaim és közeli ismerőseim közül azokat, akik leveleikkel szoktak megtisztelni,hogy kényszerű helyzetemben a válaszólatási rendszeremben változást kell bevezetnem.Ugyanis nyilvántartásom szerint 800 olyan külföldi és kb.70 olyan magyarországi kapcsolat van,akik leveleikkel időközönként felkeresni szoktak.Ezenkívül "A magyar emigráció öszinte története" címen nevemre hamisított kiadvány végén levő címből legkevesebb 50.000 külföldi magyar tudja a címem. Ezen körülmények folytán immár legkevesebb 8 éve naponta legkevesebb 20,de inkább 30 magánlevelet kapok.Egy levél (ha rövid) elolvasása és megválaszolása legkevesebb 20 percet igényel.Ez napi 8 orai munka.Mivel ezalatt nekem megélhetésemről kell gondoskodnom,azért feleségem eddig feláldozta 8 évét csak azért,hogy helyettesítse a leveleket aholvassa,referálja és annak alapján megválaszolja.Most tovább ezt nem teheti,mert 1956 végén egy üres hátizsákkal menekültünk,s azóta kevesebb 25 levélből fele európai,a másik fele pedig tengerentúli(tehát hajópostán nem küldhető,csak légi levélként),akkor is a napi válaszóporto 4 dollár,tehát több,havi legkevesebb 120 dollár.Ezt eddig is csak úgy tudtam előteremteni,hogy csak másodéjjelenként aludtam 6-7 órát,s mindig egyfolytában 40 órát dolgoztam,heti 120 órát.De most már ezt az örütségbe hajszoló munkatempót nem bírom.68 éves vagyok,népemért 12 évi fegyház,nyomorékra kintzottság,30 éve megszakítás nélküli üldöztetés,9 évi emigráción ota állástalanság után (a romai katolikus egyház letiltotta beavatkozása folytán).Ha az engem leveleikkel felkereső i.t.barátaim és tisztelőim számára szükséges havi legkevesebb 120 dollár válaszóportot tovább is ily örületbe hajszoló munkáim árán keresem meg,akkor le kellene mondanom arról,hogy népemet pozitív módon szolgáljam.Ezt az egyet nem teszem.Ezért kénytelen vagyok a levélválaszólatási rendszeremen változtatni.A közel ezer levelezőm közül eddig kilencen szoktak leveleikhez annyi nemzetközi postai válaszócoupon mellékelni,amennyi szükséges a válaszóportora.Ezeknek ezután is vá - mellékelnek,azoknak -sajnos- a jövőben s e m m i e s e t r e sem áll módomban válaszólatni.Kivételtelt senkivel sem tehetek.Tehát akik a jövőben nem kapnak leveleikre válaszólat,ne gondolják,hogy más országba vagy minden ember végső hazájába költöztem,hanem arra gondoljanak,hogy ők évente legkevesebb 1500 dollárt tudnak-e fordítani válaszóportora?Ha nem,akkor tölem se várják.Tegyenek leveleikbe a válaszólatához elégséges válaszócoupon.S ha nem teszik,akkor ne sértődjenek meg leveleik megválaszólatlansága miatt.Mást nem tehetek.Hasonló kéréssem van a lakovárosomon átutazó barátaimhoz és ismerőseimhez is.Nincs olyan hét,hogy legkevesebb 2-3 ilyen ne utazna át lakohelyemen,s ezeknek zöme azt hiszi,hogy engem rajta kívül senki nem kíván felkeresni,tehát egy évben egyszer félnapom ráfordíthatom.Eddig a másodnaponkénti 6-7 órás alvás,pihenés rovására az engem látni akarókra órákat fordítottam,s vendégül láttam (ez is sokkal többbe került,mint megéltetésem).De mivel heti 2-3 alkalommal órákat és pénzt erre nem tudok fordítani,azért arra kérem i.t.látogatást kívánókat,hogy heti egyetlen pihenőnapon:vasárnap délután 2-6 közötti időben legfeljebb félórára,azt is szabad levegőben,s nem zárt helyen,kávéházban,vendéglőben,stb.vegyék igénybe együttlétünket,mert ha heti 4 órát sem tölthetnek szabad levegőn,akkor a következő heti munkát nehezen bírom.Es vegyék úgy,mintha kedvemre megvendéglétem volna őket,mert csak havi legkevesebb 10 átutazó barátom (és többnyire legalább egy családtagja) vendéglőben fogadása eddig havonta legkevesebb 40-50 dollárba került.Most már ezt sem tudom munkával előteremteni.Kérem azon barátaim és tisztelím,akik jelen soraimat olvassák,ne sértődjenek meg,hanem tanúsítsanak oly megértést,mint amily szívesen gondolkodom rájuk.

MAGYAR NEMZET 66 TV 13

Tisztelt Szerkesztőség!

A szegyenkező Gül Baba

Az idegenforgalmi kiadványok szerint a Margit utcából nyíló Mecset utca 14. szám alatt található Gül Baba sírja. Hosszas kérdezősködés után, ház mestereknél való nyomozás, tájékozódás után el is jut az utas a Mecset utca hatalmas romépületéhez, melyről azt gyanítja (mert a házszámot is lemosta az eső), hogy itt rejtőzhet valahol a rózsák atyjának türbéje. A kerten belül már elmosódott, celofán alatt liffigő, papírra rótt felirat hiányos útmutatása alapján, vagy négy tucat kanyargó, elhanyagolt lépcső kaptatóján felbotorkálva, eljut az ember a romos ál-reneszánsz épület füves-szemetes udvarán a nyolcszögű, kupolás török építményhez, mely Budapestnek egyik legfontosabb turkológiai műemléke, ritka idegenforgalmi nevezetessége.

Gül Babáról annyit kell tudni, hogy dervis volt, a XVI. századi török szellemi élet egyik vezető egyénisége, aki Evlia Cselebi feljegyzése szerint Buda 1541-es bevételének török hálaünnepén váratlan hirtelenséggel halt meg. Személye azóta is a mohamedán világ tiszteletének egyik középpontja. A szép kis nyolcszögletű türbe, melyet Mohamed budai pasa 1548 körül épített, ma ott szegyenkezik kapirgáló tyúkok, gondozatlan, szemetes kerti utak között és eljutni hozzá valóságos felfedező-expedíció!

A török kupola alatt perzsaszőnyegekkel letakarva egy kopjás, politúrozott szarkofág rejtje Gül Baba testét. Egy tejüvegre írt magyarázó szöveg elmondaná a hely történetét,

Gül Baba históriáját, adatait, ha zömében nem volna olvashatatlanra kopva. Magyarázó szöveg, prospektus, levelezőlap-fotó nem kapható, a jegyárúsító annyit tud mondani, hogy a környező épület lebontásra van ítélve, egyébként Wagner múlt századi műépítész magánkastélya volt. (Wagner többek között a Vigadó építkezéseinek volt kivitelezője a múlt század második felének vége felé.) Benne jelenleg egy csomó bérló, társbérló és néhány szobrászműterem szorong, a pléh kályhacsövek a deszkával beszögéztet ablakokon engedik ki több helyen a kályhák füstjét.

A vendégek könyv bejegyzései (köztük sok arab írással írott szöveg is található) azt mutatja, hogy eldugottsága ellenére is nap mint nap látogatók a fontos műemléket a kíváncsi, vagy nemzeti-történeti kegyeletből ide érkező látogatók. Bejegyzéseikből is első sorban az tűnik ki, mennyire rosszalják a hely siralmas elhanyagoltságát. Mi sem zárkozzhatunk el rosszaló véleményünk elől.

Gül Baba sírja megérdemelne egy kis tereprendezést, megérdemelne néhány több nyelvű útjelző táblát már a Margit utca, illetve Mártírok útja felől, megérdemelne néhány több nyelvű ismertető brosrát (melyek közül török nyelvűnek sem volna szabad hiányoznia!), levelezőlapot, s főleg azt, hogy a belső térben elhelyezett, üvegre festett magyarázó szövegét megújítva, több nyelvre fordítva, helyezzék el rangos formában az épület falán.

Dr. B. J.